

SOS in de bergen

Uitgeverij Eenvoudig Communiceren

eenvoudigcommuniceren.nl | lezenvooriedereen.be

Werkelijk/Waar bestaat uit makkelijk te lezen korte verhalen op taalniveau A2. De verhalen zijn gebaseerd op gebeurtenissen die in het nieuws zijn geweest.

Vertaling: Jelle Bergkamp

Redactie en vormgeving: Eenvoudig Communiceren

Beeld: Shutterstock

© 2023 | Uitgeverij Eenvoudig Communiceren, Amsterdam

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978-90-8696-725-4

SOS in de bergen

Jelle Bergkamp

Dit boek heeft het keurmerk Makkelijk Lezen

In het dierenasiel

In het dierenasiel is het onrustig. Honden blaffen en springen in hun hokken. Hans loopt door het gangpad tussen de hokken door. Hij hoort overal gebrom, gegrom en gehijg. De honden zitten veilig achter glas. Maar toch loopt Hans in het midden van het gangpad. Want hij houdt niet zo van honden.

Zijn vrouw Lea is juist gek op honden. Zij wil al heel lang een hond. Kort geleden waren Hans en Lea twintig jaar getrouwd.

Ze gingen naar een restaurant om dat te vieren met een romantisch diner. Toen zei Lea weer dat ze graag een hond wil.

En ineens zei Hans: 'Oké'.

Later wist hij eigenlijk niet meer waarom hij dat gezegd had.

Misschien omdat hij een biertje te veel had gedronken. Of omdat hij van het gevraag van Lea af wilde zijn. Of omdat hij haar een plezier wilde doen. Of misschien was het wel om alles tegelijk.

Nu zijn ze in het asiel. Ze gaan een hond uitzoeken. Lea stopt bij een hok.

Achter het glas zit een blonde hond. De andere honden springen wild rond en blaffen. Maar deze hond kijkt hen rustig aan met zijn bruine hondenogen.

‘Deze wil ik’, zegt Lea beslist. ‘Deze is zó lief.’

‘Dit is een golden retriever’, zegt de mevrouw van het asiel. ‘Hij heet Joeri. Hij was heel lang van een meneer. Maar die meneer is overleden. Niemand van zijn familie wilde Joeri hebben. Dus toen kwam hij hier.’

‘Hij is perfect’, zegt Lea.

Ze kijkt Hans aan. Die trekt zijn mond in een dunne streep.

‘Wie gaat hem uitlaten?’, zegt hij.
‘Ik heb geen tijd. Ik heb mijn werk.’
‘Daar hebben we het toch al over gehad’, zegt Lea. ‘Ik laat hem uit. Jij hoeft helemaal niks te doen.’
‘Maar dit is wel een grote hond’, zegt Hans. ‘En we hebben niet zo’n groot huis. Waar beginnen we aan, schat?’
Hans denkt aan thuis. Aan de spullen die binnen staan. En aan de zwiepende staart van de hond. Hij denkt aan zijn mooie verzameling oude munten. En aan de hondenharen, die straks overal zitten.
De hond houdt zijn kop scheef.
Net alsof hij het gesprek volgt.

Lea geeft Hans een duwtje.
'Kom op', zegt ze. 'We zijn hier toch niet voor niets?'

'Ja, maar ...', zegt Hans.
Hij wil nog iets zeggen. Maar de vrouw van het asiel kijkt hem aan.
En de hond ook.

Hans schaamt zich een beetje. Zijn vrouw wil dolgraag een hond. En hij denkt alleen aan zichzelf.

'Goed dan', zegt hij.
Lea lacht. De hond kijkt tevreden.
En de vrouw van het asiel zegt zacht:
'Hè hè, eindelijk.'

Een duur speeltje

Joeri woont al een maand bij Hans en Lea. Lea is heel blij met de hond. Ze speelt vaak met hem en elke dag maken ze een lange wandeling. Ze koopt de beste brokken en de lekkerste hondensnoepjes.

Hans wist niet dat een hond zo duur kon zijn. Lea heeft in een dierenwinkel een hondenkleed voor Joeri gekocht. En speciale kauwbotten met extra vitaminen. En speelgoed. Alles bij elkaar kostte dat honderden euro's.

Hans moet wennen aan de hond. Als er bezoek komt, krijgt Joeri alle aandacht. Er wordt alleen maar gepraat over de hond. Ze aaien Joeri. Ze spelen met hem. En het ergste is: Joeri reageert steeds heel enthousiast. Daardoor krijgt hij nog meer aandacht.

Het was altijd rustig in huis. Nu niet meer. Hans mist de rust. Hij voelt zich een vreemde in zijn eigen huis. Alsof Joeri zijn plaats heeft ingenomen.

Hans is nog steeds bang voor honden. Want honden kunnen onverwachte dingen doen.

Ze happen en blaffen naar je.
Ze snuffelen in je kruis. Je kunt nooit
voorspellen wat een hond gaat doen,
vindt Hans.

Intussen wil Joeri steeds tegen hem
aan kruipen. Een keer ligt Hans op
de bank te slapen. Ineens gaat Joeri
boven op hem liggen. Hans wordt
wakker en ziet de hijgende bek van
Joeri boven zich. Kwijl drupt op zijn
gezicht.

Munten-verzameling

Op een dag komt Hans thuis.
Meteen ziet hij dat er iets mis is.
Hans verzamelt oude munten.
Die bewaart hij in mooie mappen.
Maar de mappen liggen nu op de
grond. De pagina's zijn uit de mappen
gevallen. Zijn munten liggen overal.
Hans schrikt. Zijn er inbrekers
geweest? Wilde iemand zijn
verzameling stelen?
Maar dan ziet hij dat er op sommige
pagina's is gekauwd. En hij hoort
zacht gejack. Dan ziet hij Joeri. Voor
de hond liggen munten.

Hans voelt woede omhoog komen.
'Joeri,' schreeuwt hij boos, 'wat heb je
gedaan? Maak dat je wegkomt! Weg, jij!'

Op dat moment komt Lea binnen.
'Rustig, Hans!', roept ze. 'Wat is er
gebeurd?'

Dan ziet ze de mappen en de munten
op de grond. Snel brengt ze Joeri naar
boven. Als ze terugkomt, zit Hans op
een stoel met zijn hoofd in zijn handen.
Lea legt troostend haar hand op zijn
schouder.

'Joeri deed het niet expres', zegt ze.
'Hij wilde je vast helpen met de munten.
Maar het is wel erg voor je, dat snap ik.
Wacht maar, ik ga je helpen.'

Lea raapt alle munten op. Ze strijkt de pagina's glad. En doet ze terug in de mappen. Dan gaat ze weer naar Hans. 'Joeri deed het niet expres', zegt ze nog een keer.

Pas na een paar dagen is Hans weer kalm. Maar het lukt hem niet om Joeri aan te kijken. Joeri kijkt wel naar hem, met een scheve kop. En als Hans eraan komt, doet Joeri een stap opzij. De munten zijn gelukkig niet beschadigd. Lea koopt nieuwe pagina's voor Hans. Alle munten zitten nu weer veilig opgeborgen. Maar Hans blijft boos. Hij wilde helemaal geen hond. En nu zit hij ermee.